

Cảm nhận về Bài thơ về tiểu đội xe không kính của Phạm Tiến Duật

Author : Hồng Thắm

Cảm nhận về Bài thơ về tiểu đội xe không kính của Phạm Tiến Duật

Hình ảnh của người lính trong kháng chiến luôn là chủ đề của rất nhiều nhà văn, nhà thơ với những hình ảnh khác nhau về người lính. Và trong tác phẩm “Bài thơ về Tiểu đội xe không kính” ta thấy rõ về hình ảnh của những người lính lái xe ở Trường Sơn với tư thế hiên ngang, tinh thần dũng cảm, bất chấp khó khăn nguy hiểm và ý chí chiến đấu thông qua hình ảnh của những chiếc xe không kính.

Bài thơ ra đời trong thời kì kháng chiến chống Mỹ đã thể hiện rất thành công về hình ảnh người lính lái xe. Và vì tác giả là người am hiểu đời sống chiến tranh và có lối viết văn tả thực nên đã gây ấn tượng sâu sắc tới người đọc. Trong bài thơ tác giả đã tạo nên hình ảnh đặc biệt là những chiếc xe không kính, hình ảnh độc đáo đó đã để lại trong lòng người đọc ấn tượng sâu sắc.

Trong bài thơ, tác giả đã vẽ nên một hình ảnh rất gần gũi và gắn bó với người lính, đó chính là những chiếc xe không kính. Những chiếc xe này không còn bình thường mà đặc biệt ở chỗ chúng là những chiếc xe không kính. Vì xe không có kính nên:

“Nhìn thấy gió vào xoa mắt đắng

Nhìn thấy con đường chạy thẳng vào tim

Thấy sao trời và đột ngột cánh chim

Như sa, như ùa vào buồng lái...

... Không có kính, rồi xe không có đèn

Không có mui xe, thùng xe có xước”

Ở đây tác giả đã tả rất thực về những cái thiếu của chiếc xe nên đã tạo nên hình ảnh rất đặc biệt về chiếc xe không kính trần trụi, dị dạng và nó gây ấn tượng sâu sắc tới người đọc. Qua những sự thiếu thốn đó, tác giả còn muốn nói lên với chúng ta về sự ác liệt của chiến tranh.

“Không có kính không phải vì xe không có kính

Tài liệu chia sẻ tại <https://tuyentapvan.com>

Bom giạt, bom rung kính vỡ đi rồi”

Nhưng cuối cùng từ trong hình ảnh chiếc xe không kính ta thấy hiện lên hình ảnh người lính lái xe:

“Xe vẫn chạy vì miền Nam phía trước

Chỉ cần trong xe có một trái tim”

Có thể nói đây là một khám phá rất thú vị về người lính Trường Sơn. Người lính lái xe được so sánh như trái tim, và trái tim này chứa đầy nhiệt huyết, chứa đầy tinh thần chiến đấu. Những người lính lái xe đã điều khiển những chiếc xe thiếu nhiều thứ, chúng tỏ họ là những con người rất dũng cảm, dám đón nhận những nguy hiểm từ chiếc xe đem lại và đặc biệt là của chiến tranh:

“Nhìn thấy gió vào xoa mắt đắng...

... Bụi phun tóc trắng như người già...

...Mưa tuôn mưa xối như ngoài trời”

Những khó khăn gian khổ đang thử thách người lính Trường Sơn nhưng họ đều vượt qua vì trong họ luôn có một tình yêu nước nồng nhiệt. Không chỉ thế, để vượt qua những khó khăn thì họ luôn lạc quan và rất tự tin:

“Ung dung buồng lái ta ngồi”

“Không có kính, ừ thì có bụi”

“Nhìn đất, nhìn trời, nhìn thẳng”

“Không có kính, ừ thì ướt áo”

Những câu trả lời của họ trước sự thiếu thốn về vật chất xem ra rất bình thường. Họ luôn trả lời “ừ thì” thể hiện họ luôn lạc quan, luôn chấp nhận mọi khó khăn thử thách dù chúng rất nguy hiểm. Nhưng chêt chỉ lạc quan mà dù trong kháng chiến luôn phải đối mặt với cái chết nhưng họ vẫn là những người lính trẻ trung rất vui nhộn:

“Chưa cần rửa, phì phèo châm điếu thuốc

Nhìn nhau mặt lấm cười ha ha!

Chưa cần thay, lái trăm cây số nữa

Mưa ngừng, gió lùa khô mau thôi!”

Tài liệu này chỉ để tham khảo/bên họ nhưng họ vẫn châm điếu thuốc, cười ha ha. Qua đó ta thấy họ là những người hiên ngang, thấy được sự sôi nổi của người lính trẻ. Điều cuối cùng trong bài mà

tác giả nói đến là tình đồng đội gắn bó, thân thiết của họ:

“Những chiếc xe từ trong bom rơi

Đã về đây họp thành tiểu đội

Gặp bè bạn suốt dọc đường đi tới

Bắt tay qua cửa kính vỡ rồi.

Bếp Hoàng Cầm ta dựng giữa trời

Chung bát đũa nghĩa là gia đình đấy

Võng mắc chông chênh đường xe chạy

Lại đi, lại đi, trời xanh thêm”.

Không phải là những người thân nhưng họ lại là những người đồng đội cùng chiến đấu với nhau vì vậy họ cùng là một gia đình lớn. Và trong đại gia đình đó họ luôn gắn bó, thương yêu nhau.

Về nghệ thuật trong bài thơ, tác giả đã lấy chất liệu là hiện thực như xe không kính, không đèn... để thuyết phục người đọc. Ngoài ra tác giả còn chú trọng miêu tả hình ảnh đặc biệt của chiếc xe không kính, từ đó khắc họa hình ảnh người lính sôi nổi, trẻ trung, ngang tàng và dũng cảm. Ngôn ngữ bài thơ khoẻ khoắn, trẻ trung, ngang tàng, rắn rỏi, nhưng vẫn lắng mạn. Giọng điệu theo lối thơ tự do, lại gần với văn xuôi.

Qua tác phẩm “Bài thơ về Tiểu đội xe không kính” ta thấy được hình ảnh của người lính hiện ngang, dũng cảm, sôi nổi, có ý chí.